

Nikakor ne! Trdni kot skala so v mestih in trgih in na kmetih stali volilci za svoje poprejšnje in jih volili še z veliko večjo večino glasov kakor prvokrat, mnoge pa celo enoglasno. S tem je ljudstvo sijajno pokazalo, da potrdi obnašanje svojih poslancev. Kako bodo izpadle volitve vélicih posestnikov na Českem in Marskem, ni nam še znano; „Politika“ misli, da bode večina tudi v tej vrsti gotovo za poprejšnje poslance, in „Vaterland“ pravi, „če tudi na volilce vélikih posestnikov grozovito pritiskajo, vendar ni verjeti, da bi kdo tako kratke pameti in tako malo moža bil, da bi čez dva meseca sam sebe zatajil! Al res neverjetno je, kako napenja vlada vse moči povsod, da bi svoje ljudi spravila v zборе; „Politika“ popisuje v Pragi, kako so po vrsti, od višega do najnižega uradnika, vsi šli k volitvam; vsak je peljal svojo množico; — prav tako delajo tudi drugod po Českem, Moravskem in Kranjskem. Saj vendar minister Beust ne misli, da le uradniki prav za prav namestujejo narod, katerega presvitli cesar slišati hoče? — Magjari so prav židane volje, da jim vse tako po volji gré. Zdaj besedujejo v deželni zboru o tem, kako naj se skupne zadeve z drugimi deželami avstrijskimi uravnajo; kaže se sicer večini Deakovi neka nasprotna stranka, ktera skače na noge, češ, da se preveč ponuja drugim deželam; al nam se dozdeva, da to dela tako imenovana „levica“ samo zato, da druge dežele avstrijske vidijo, da vendar še vsi želodci magjarski niso nasiteni pri bogato obloženi Deakovi mizi! — Ker je Ogerska svoje ministre dobila, zato je prestalo za Avstrijo „državno ministerstvo“, ki je bilo z oktobersko diplomom leta 1860 ustanovljeno; na mesto njegovo stopilo je ministerstvo, ki se zdaj za novo ustvarjeno Cislajtanijo imenuje ministerstvo notranjih oprav, in grof Taaffe je voditelj njegov, kakor baron Becke voditelj denarstvenega ministerstva, kar je grof Lariš odstopil. — Kako bojo cislajtanski in ogerski ministri skupaj orali, bode prihodnost učila. Velik hrup so zagnali Magjari, ko so zasledili v Budi neko pismo, ktero višje armadno poveljstvo poklada v ene roke; dva vojaška ministerstva si utegneta večkrat navskriž biti, kakor se bere po časnikih, da sta si finančna ministra zastran soli že navskriž; ogerski finančni minister se je neki ustavil temu, kar hoče cislajtanski finančni minister, namreč, da se 160.000 centov soli iz cesarskih ogerskih solin prodá; cena mu je prenizka, ker se lahko na Turško dražje spečá; tako trdi ogerski finančni minister. — Na cesarskih uradnih vse ogerske dežele so avstrijskega orla sneli in ogersko krono na njegovo mesto postavili. Sploh se Magjari podvzigujejo, da spravijo vse v kraj, kar bi jih spominjalo na — Avstrijo. — Pravijo, da hočejo tudi svoje lastne pisemske marke imeti. Kaj še vse! — Prvo delo ogerskega finančnega ministra bilo je to, kakor dunajski časniki pripovedujejo, da je pisal na Dunaj po en milijon goldinarjev, ker so ogerske blagajnice (kase) prazne. Čudno, da so se Ogri, ki so cesarske orle tako hitro odpravili z uradnih napisov, vendar še spomnili — cesarskih kas! — Minister Beust, kakor „Telegraf“ trdi, še vedno misli na to, da bi se državnim denarnim stiskam pomagalo s tem, da bi cerkveno premoženje se zastavilo. Pravijo, da hočejo prevzeti to stvar neki angleški bogataši. Ob enem čujemo iz Ogerskega enake novice. Ogersko ministerstvo pa neki hoče naravnost prodati cerkveno imetje. — Govori se tudi o novem finančnem namenu in sicer tem, da vlada misli telegraf v najem dati nekemu angleškemu društvu. — Presvitli cesar se je vrnil le za dva dni (zadnja praznika) iz Buda-Pešta na Dunaj, pa potem sopet pride nazaj. — Kolikor bolj zdaj po koncu

nosijo glave Magjari, toliko bolj so potrjeni Hrvatje, ne le zato, da se brez zaslišanja njihovega deželnega zbora razsoja o njih, ampak tudi zato, ker se nova rekrutna postava vkljub uporabi cele dežele prisiljeno izvršuje. Vrh tega so odkritosrčnega „Pozora“, v kratkem času tri liste v prepoved djali in govorilo se je celo, da bode popolnoma ustavljen. Vse to kaže, kako oblačno je politično obnebje Avstrije dan danes, ker sama „N. fr. Presse“, nedavno še vsa zamaknjena v magjarsko politiko, zdaj že pravi: „da bi se kar slepi podvrgli ogerskemu elaboratu, to baronu Beustu nikdar ne bode obveljalo ne pri centralistih, ne pri federalistih, in še pri tistih autonomistih ne, katerim je po Avseeskem programu res za to bilo, da se skupne državne zadeve skupno obravnavajo.“ — Nekteri Magjarom udani Hrvatje so poklicani v posvêt v Pešt; je li ta magjarska gospôda surogat ustavnega sabora trojedne kraljevine? Pa saj dan danes se rado dela le po — manjšinah! — Značajni rodoljub jugoslavenški baron Kušlan je v Zagrebu 12. dne t. m. na veliko žalost domovini umrl. — Kakor strela z jasnega neba — tako piše vladen list — je prišla novica, da se je, kakor poprej Badensko, tako tudi zdaj Bavarsko zavezalo s prusko vlado v brambo in upor. Našemu ministru unanjih zadev se je še zmiraj sanjalo, da Cislajtanija stopi v južno nemško zvezo; kar mora zdaj slišati, da vse severne in južne nemške dežele so že zvezane s prusko! Komaj je hrup te „strele z jasnega“ nekoliko potihnil, že pride druga strela za Avstrijo, namreč ta, da tudi Grško, Srbija, Rumunija in Črnagora so stopile v zvezo za brambo in upor. Kaj bo iz vsega tega, kadar bode začelo klenkati Turčiji? To so sila važna vprašanja. Na Turškem se vedno bolj kuha. Trdnjave je Turčija že prepustila Srbom in bo moralo menda tudi otok Kandijo, kjer se še vedno bijejo Grki in Turki, prepustiti grškemu kraljestvu. Rus in Prus se pripravljata na boj, in v romunsko armado stopilo je mnogo pruskih oficirjev. Avstrija ne gre niti z Francozom niti Rusom in ima zopet svoje poti; da bi le zopet nesrečne ne bile! Ruska vlada se pripravlja še posebno na boj; poslala je agenta v severno Ameriko, da nakupuje tam ameriških novih pušek, kajti Rusija hoče hiteti. Ruski vojaki so vsi vneti za boj in prepevajo pesem, ki se tako konča: „Sveta Rusija! razpni svoj sveti križ na mošejah Carigrada; sveti car vodi nas v boj, da se mašujemo za Sebastopolj.“ Ruska vlada se krepko poteza za kristjane na Turškem. Ona pravi: Po koranu (Turkom sveto pismo) Turki kristjanom nikakor ne morejo in ne smejo biti pravični; zato je potrebno, da se kristjani od Turkov ločijo. Véliki ruski knez je v Sebastopolju pri javnem obedu nazdravil Grkom, ki se zdaj bojujejo zoper Turke; ta zdravica je izbudila velik hrup po vsi Evropi, in kaže, da turško vprašanje mora se kmali rešiti.

(Postano.)

S 1. aprilom se začne novo naročilo na dunajski, slovanske interese zastopajoči časnik „Zukunft“, kateri obilo dopisov in telegramov prinaša iz dežel našega cesarstva in še posebno iz slovenskih krajev. Bogato je obložen tudi z izvirnimi dopisi iz Belega grada, Sarajeva, Bukurešta, Aten in Carigrada.

Naročnina za mesec dni: 1 gold. 40 kr., za četrt leta 4 gold.